

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 517/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. L.	w dniu 27 stycznia 2019 roku w W. przy ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny marki A. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości: badanie nr I. 0,36 mg/l, badanie nr II. 0,36 mg/l, badanie nr III. 0,36 mg/	

		l, alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czyn z art. 178a § 1 k.k.;	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W nocy dnia 26 na 27 stycznia 2019 roku w godzinach 19.00 - 7.00 funkcjonariusze Komisariatu Policji W. B. P. B. i D. M. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym w rejonie dzielnicy B.. Około godz. 00.30 w dniu 27 stycznia 2019 roku ww. funkcjonariusze zatrzymali do kontroli drogowej przy ul. (...) w W. kierującego pojazdem marki A. (...) o nr rej. (...). Kierowca bez włączonych świateł mijania poruszał się pojazdem po parkingu i kierował się w stronę ulicy (...). Okazał się nim być A. L., który w trakcie podjętej kontroli został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem przenośnym. Po przeprowadzeniu badania okazało się, że A. L. może znajdować się w stanie nietrzeźwości. Następnie mężczyzna został zatrzymany, pouczony o przysługujących mu prawach i obowiązkach, a potem przewieziony do KP W. B. celem wykonania dalszych czynności z jego udziałem. W komisariacie Policji</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Protokół zatrzymania osoby 2. Protokół użycia alkometru 3. Zeznania świadka P. B. 4. Wyjaśnienia oskarżonego A. L. 5. Karta karna 	<ol style="list-style-type: none"> 1. 2-3 2. 4-4v 3. 6v-7, 4. 16 5. 31,62 	

<p>zatrzymany mężczyzna został poddany powtórnemu badaniu stanu trzeźwości urządzeniem. W wyniku przeprowadzonych po godz. 1:00 badań, działającym sprawnie urządzeniem pomiarowym stacjonarnym, stwierdzono, że A. L. prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości: badanie nr I. 0,36 mg/l, badanie nr II. 0,36 mg/l, badanie nr III. 0,36 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p> <p>A. L. nie był wcześniej karany.</p>			
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	-----	-----	-----
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----		
<p>2. OCena DOWÓDÓW</p>			
<p>0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	k.2-3, k. 4-4v, k. 31,62 k. 16 k. 6v-7 k. 66-66v	<p>Dowody z dokumentów w postaci, protokołu zatrzymania osoby, protokołu użycia alkometru, karty karnej. Ich rzetelność oraz prawidłowość sporządzenia nie budziła wątpliwości, a ponadto w toku postępowania strony nie kwestionowały wiarygodności tychże dokumentów.</p> <p>Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanego mu czynu, choć następnie chwilowo z tego się wycofał. Złożył jednak ostatecznie wniosek o warunkowe umorzenie postępowania, w którym nie kwestionował swojego sprawstwa co do zarzucanego mu czynu. Niewątpliwie z okoliczności faktycznych sprawy wynika, że oskarżony jest świadomy wysokiego stopnia nieodpowiedzialności swojego zachowania. Oskarżony podniósł, że tuż po zatrzymaniu przyznał się funkcjonariuszom Policji do spożywania alkoholu, wskazał przy tym jednak, że po opuszczeniu parkingu nie miał woli włączenia się do ruchu drogowego i narażenia większej ilości osób na</p>	

niebezpieczeństwo.

Wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka P. B.. Oskarżony podniósł także, że stężenie alkoholu nie było wysokie i nie wpłynęło na jego świadomość i postrzeganie rzeczywistości w znacznym stopniu. Odnosząc się do powyższego wskazać jedynie należy, iż oskarżony spożywając alkohol, a następnie kierując pojazdem winien być świadom konsekwencji swojego zachowania. Fakt, że oskarżony czuł się dobrze nie zwalnia jego osoby z obowiązku ustalenia, czy może kierować pojazdem, nie stwarzając przy tym zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na danie wiary zasługują zeznania funkcjonariusza Policji P. B. co do okoliczności przeprowadzenia kontroli drogowej i zatrzymania oskarżonego, albowiem depozycje świadka korespondują z dołączonym do akt sprawy bezosobowym materiałem dowodowym. Nadto świadek to funkcjonariusz publiczny, osoba obca dla oskarżonego, a to oznacza, że w sprawie brak jest obiektywnych przesłanek, które podważyłyby

	<p>wiarygodność zeznań tego świadka.</p> <p>Uwzględnieniu także podlega wywiad środowiskowy przeprowadzony przez kuratora sądowego, z którego treści wynika, że oskarżony utrzymuje się z pracy dorywczej i zamieszkuje z babcią T. B. (84 l.), która jest na emeryturze i wymaga pomocy i opieki. Wcześniej, przed zdarzeniem pracował jako kierowca. Obecnie na uwagi na utratę prawa jazdy, a co za tym idzie stałej pracy, zarobkuje dorywczo. Wobec oskarżonego nie były podejmowane żadne interwencje Policji. Oskarżony nie jest osobą też zdemoralizowaną ani uzależnioną od alkoholu i narkotyków.</p>		
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	A. L.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>A. L. swoim zachowaniem dopuścił się popełnienia występku skierowanego przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym, albowiem w dniu zdarzenia prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. W ocenie Sądu nie budzi zatem wątpliwości, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 k.k. Czyn ten zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>W ocenie Sądu fakt popełnienia przestępstwa przez oskarżonego ze wskazanej kwalifikacji nie budzi wątpliwości, albowiem z analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym zwłaszcza z protokołu badania na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzonego przy użyciu sprawnie</p>			

działającego urzędnika kontrolno-pomiarowego, wynika w sposób bezsporny, iż oskarżony był w stanie nietrzeźwości. Wynik badania oskarżonego przekraczał wartość wskazaną w art. 115 § 16 k.k, tj. 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu bądź 0,5 promila zawartości alkoholu we krwi. Ponadto, ustalenia poczynione w toku niniejszego postępowania jednoznacznie dowodzą, iż oskarżony znajdując się w stanie opisanym powyżej prowadził w dniu przedmiotowego zdarzenia w ruchu lądowym pojazd mechaniczny - to jest samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...).

Oskarżony A. L. dopuścił się popełnienia tego czynu, przy braku okoliczności wyłączających winę. W toku postępowania nie zachodziły wątpliwości co do ograniczonej poczytalności oskarżonego, lub jej braku. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony mógł zachować się zgodnie z normami prawnymi i dlatego można przypisać mu winę.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		A. L.
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
<p>Oceniając stopień szkodliwości społecznej czynu zarzucanego oskarżonemu konkretyzujący się w szerszych ramach szkodliwości społecznej właściwej dla danego typu przestępstwa, któremu odpowiadają granice ustawowego zagrożenia karą, Sąd uznał, iż stopień szkodliwości społecznej czynu nie jest znaczny - Sąd miał bowiem na uwadze przebieg całego zdarzenia, ale także nie bez znaczenia była postawa oskarżonego po popełnieniu czynu mu zarzucanego – fakt, iż miał świadomość które normy prawa zostały przez niego naruszone, wyraził skruchę.</p> <p>W myśl artykułu 66 § 1 Kodeksu Karnego Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą</p>			

wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W niniejszej sprawie Sąd dokonał ustaleń, między innymi, na podstawie wywiadu kuratora sądowego, który jest dla oskarżonego pozytywny. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki z art. 66 k.k. dla zastosowania warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec oskarżonego A. L., bowiem do zastosowania warunkowego umorzenia postępowania konieczne jest kumulatywne spełnienie następujących przesłanek, które w piśmiennictwie katalogowane są w trzech następujących grupach: przesłanki związane z przestępstwem, przesłanki związane z osobą sprawcy, przesłanki o charakterze procesowym.

Sąd na podstawie zebranego w sprawie materiału doszedł do wniosku, że sam fakt popełnienia przestępstwa, w opisie zdarzenia historycznego ustalonego w toku postępowania,

przez oskarżonego A. L. nie budzi wątpliwości. Wyjaśnione zostały elementy przedmiotowe i podmiotowe rzutujące na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz są dostateczne podstawy do przypisania oskarżonemu winy (por. A. Zoll [w:] K. Buchała, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I, Zakamycze, 1998.).

W ocenie Sądu okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu nie budzą wątpliwości. Należy zgodzić się z poglądem, że wątpliwości, o jakich mowa w art. 66 § 1 k.k., to nie jakiegokolwiek wątpliwości, wiążące się z okolicznościami czynu, ale wątpliwości dotyczące bytu oraz cech czynu relewantnego z prawnokarnego punktu widzenia, podstaw i zakresu odpowiedzialności oskarżonego (Kozioł T., Zasada in dubio pro reo a brak wątpliwości co do okoliczności popełnienia czynu jako przesłanka warunkowego umorzenia postępowania karnego, Przegląd Sądowy 2002/11-12/148). W ocenie Sądu tego rodzaju wątpliwości w niniejszej sprawie nie zachodzą, gdyż został popełniony czyn o znamionach określonych w ustawie karnej i należy jego sprawstwo przypisać oskarżonemu, któremu

postawić można zarzut sprzecznego z normą zachowania się w związku z popełnionym czynem, zaś społeczna szkodliwość czynu jest wyższa od znikomej, jednakże nie jest znaczna. Sąd miał także na uwadze wagę dobra prawnego, które zostało naruszone działaniem oskarżonego. Oskarżony rozumie naganność swojego działania, nie był karany, nie wchodził w konflikty z prawem. Stąd, w ocenie Sądu, zasadne było warunkowe umorzenie postępowania na okres dwóch lat próby. Oskarżony będzie miał świadomość, iż w przypadku ponownego popełnienia czynu przestępnego postępowanie zostanie podjęte na nowo.

W ocenie Sądu dwuletni okres warunkowego umorzenia jest okresem koniecznym, aby zweryfikować, czy faktycznie wobec oskarżonego istnieje pozytywna prognoza na przyszłość. Sąd miał na uwadze, że instytucja warunkowego umorzenia postępowania realizuje zasadę ograniczenia penalizacji, przyjmując, że są wypadki, w których bez wyroku skazującego i kary, przez użycie innych środków można przeprowadzić proces wychowawczy, zapobiegający w ten sposób ponownemu

wkroczeniu sprawcy na drogę przestępstwa (za A. Marek, Prawo karne, Warszawa 2006, str. 293-294). Sąd podziela również pogląd wyrażony w piśmiennictwie, że w zasadzie warunkiem stosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania jest brak potrzeby oddziaływania w kierunku zmiany postaw sprawcy, a więc postawy sprawcy powinny być, z punktu widzenia przyjętego przez porządek prawny systemu aksjologicznego, pozytywne (A. Zoll [w:] K. Buchała, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I, Zakamycze, 1998.).

Sytuacja taka także, w ocenie Sądu, ma miejsce w niniejszej sprawie. Sąd nie dostrzegł potrzeby, by skazywać oskarżonego na którąkolwiek z kar przewidzianych przez ustawę karną w tym i na surową karę pozbawienia wolności, albowiem wystarczającą sankcją było dla oskarżonego ustalenie jego sprawstwa i winy w popełnieniu przypisanego mu czynu oraz jasne wytknięcie mu tym samym naganności jego postępowania. Stosując warunkowe umorzenie postępowania Sąd wyznaczył okres próby wynoszący dwa lata (nie zaś minimalny roczny), co znajduje podstawę w

przepisie art. 67 § 1 k.k. i jest konieczne w niniejszej sprawie. Oskarżony w tym czasie wystawiony zostanie na próbę, od wyników której uzależnione jest to, czy postępowanie warunkowo wobec niego umorzone zostanie, czy też nie zostanie podjęte (art. 68 k.k.). W ocenie Sądu, okres próby wynoszący dwa lata pozwoli w dostatecznym stopniu zrealizować stawiane przed tą instytucją zadania.

Tak jak podniesiono wyżej artykuł 66 § 1 k.k. stanowi, iż sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W niniejszej sprawie – także na podstawie wywiadu kuratora zawodowego, wykazano, iż oskarżony prowadził dotychczas ustabilizowany tryb życia i przedmiotowa sprawa miała jedynie

charakter epizodyczny. Zdaniem Sądu zachodzą zatem podstawy by sądzić, iż oskarżony w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Oskarżony, co warte także podkreślenia, wyraził skruchę z powodu zaistniałego zdarzenia, mając świadomość prawnokarnych konsekwencji swojego zachowania. Aktualnie nie toczy się przeciwko niemu inne postępowanie. Oskarżony jest również osobą o ukształtowanej osobowości. Analiza dokumentów w postaci karty karnej oskarżonego pozwala na stwierdzenie, że przedmiotowe zdarzenie miało charakter jedynie incydentalny. Oskarżony co prawda dopuszczał się popełnienia wykroczeń w ruchu drogowym, jednakże zauważyć należy, że w większości dotyczyły one okresu sprzed kilku lat przed zdarzeniem (2013r.-2017r.).

Podkreślenia wymaga też, że oskarżony nie był nigdy wcześniej karany za przestępstwo, pomimo ukończenia (...) roku życia, nie wchodził wcześniej w konflikt z prawem i jak dotychczas przestrzegał porządku prawnego. Podejmując takiej treści decyzję merytoryczną Sąd

uwzględnił także okoliczność, że oskarżony został zatrzymany w porze nocnej (godz. 00.30), a w chwili zatrzymania oskarżonego ruch kołowy na wskazanym odcinku drogi był niewielki. Wskazać też należy, iż stan nietrzeźwości oskarżonego także nie przekraczał wartości jednego promila (0,72 ‰).

Wziąwszy pod uwagę wszystkie wyżej wymienione okoliczności, Sąd doszedł do wniosku, że mimo niebudzącej wątpliwości winy oskarżonego popełniony przez niego czyn jest czynem, którego społeczna szkodliwość nie jest znaczna. Lektura w/wym akt pozwala stwierdzić, że zdarzenie – prowadzenie w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym samochodu osobowego – było odosobnionym i incydentalnym przypadkiem w życiu oskarżonego i w przyszłości się nie powtórzy. Nie bez znaczenia w niniejszej sprawie jest także okoliczność, iż samo wszczęcie wobec oskarżonego postępowania karnego oraz wniesienie aktu oskarżenia i tak stanowi już dla osoby oskarżonego znaczną dolegliwość, i będzie stanowiło wystarczającą przestrozę dla oskarżonego, by w

przyszłości nie naruszał on obowiązującego porządku prawnego. Znaczną dolegliwość stanowić będzie dla oskarżonego także dwuletni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, który został orzeczony wobec oskarżonego, w szczególności, że do tej pory zatrudniany był przede wszystkim w prywatnych firmach jako kierowca. Obecnie zaś nie może w ten sposób zarobkować.

Jak wynika nadto z analizy akt przedmiotowej sprawy oskarżony nie był dotąd karany za przestępstwa, jest osobą przystosowaną społecznie. Przeciwnie oskarżonemu nie toczą się inne postępowania a obecnie prowadzi on ustabilizowany tryb życia. Dodać należy, iż oskarżony wykonuje prace dorywcze oraz zamieszkuje i opiekuje się swoją schorowaną babcią ((...) l.) i ponosi koszty utrzymania.

W ocenie Sądu dotychczasowa postawa A. L. daje zatem rękojmię tego, że nie popełni on w przyszłości żadnego przestępstwa i będzie przestrzegać porządku prawnego, co w pełni uzasadnia warunkowe umorzenie postępowania karnego na okres 2. lat próby, oparte na

podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k.			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. L.	II. IV.	I. I.	na mocy art. 67 § 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego A. L. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat. na mocy art. 67 § 3 k.k. orzeczono wobec oskarżonego A. L. świadczenie pieniężne w wysokości 4.000 (czterech tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy

Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej zobowiązując oskarżonego do uiszczenia tej kwoty w terminie 8 (ośmiu) miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku.

Orzekając niniejsze środki karne Sąd uznał je za właściwy sposób wychowawczego oddziaływania na sprawcę czynu, a dodatkowo środki te będą stanowiły dla osoby oskarżonego realną dolegliwość. Podejmując takiej treści decyzję merytoryczną odnośnie wymiaru orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd wziął pod uwagę stopień stanu nietrzeźwości oskarżonego w trakcie zdarzenia (niespełna 1 promil) oraz jego dotychczasową niekaralność, uznając, iż ten środek karny w takim właśnie wymiarze spełni cele wychowawcze oraz prewencyjne wobec oskarżonego.

Nadto stosownie do dyspozycji art. 342 § 2 k.p.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do uiszczenia orzeczonego środka karnego w terminie 8 (ośmiu) miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku, uwzględniając okoliczność, że oskarżony nie pracuje zarobkowo stale, a utrzymuje się z pracy dorywczej, a nadto

			opiekuje się schorowaną babcią.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. L.	III.	I.	na zasadzie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy, począwszy od dnia zatrzymania prawa jazdy, tj. od dnia 27 stycznia 2019 r.
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V.	<p>Co do zasady każdy, kto przez swój czyn spowodował postępowanie karne zobowiązany jest do ponoszenia wszystkich wydatków związanych z tym postępowaniem (wyrok SN z 30.10.1975r., OSNKW 1976/1/9).</p> <p>W przedmiotowej sprawie, sytuacja materialna oskarżonego pozwala na uiszczenie powstałych w toku postępowania kosztów sądowych, co wynika z danych osobopoznawczych wskazanych w protokole przesłuchania podejrzanego oraz z treści wywiadu kuratora - na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego A. L. koszty postępowania w całości w kwocie 241,28 złotych (słownie: dwieście czterdzieści jeden 28/100), w tym kwotę 60 złotych (słownie: sześćdziesiąt złotych), tytułem opłaty sądowej.</p>	
6. 1Podpis		